

715 Ó Srdce Páně, archo naší spásy

transpozice -2

Přijímání, Závěr

Přijímání

6. Klaň - me se v úc - tě Kristu, své-mu Pá - nu, na zem se sní - žil

z na-dehvězdných sta - nů za na-še hří - chy v bo - lu u - mí - ral,

na ol - tář kří - že Srd - ce svo - je dal, za na-še hří - chy

v bo - lu u - mí - ral, na ol - tář kří - že Srd - ce svo - je dal.

7. Vítej nám, Kriste, Spasiteli světa;
ze Srdce tvého naděje nám vzkvétá,
[: nebeská milost z něho pramení,
všem lidem nese pokoj, smíření. :]

8. Do Srdce svého skryj nás, božský Pane,
ať archou spásy věrným tvým se stane;
[: církvi své dopřej mír a svobodu,
otčinu chraň a žehnej národu. :]

Závěr

9. K večeru až se života den schýlí,
ó Srdce Páně, buď nám zdrojem síly;
[: k tobě ať blíž se duše přivine,
navěky šťastná v tobě spočine. :]

Přijímání 2

7. Ví - tej nám, Kris - te, Spa-si - te - li svě - ta; ze Srd-ce tvé - ho

na-dě - je nám vzkvé - tá, ne - bes-ká mi - lost z ně - ho pra-me-ní,

všem li-dem ne - se po-koj, smí-ře - ní, ne - bes-ká mi - lost

z ně - ho pra-me-ní, všem li-dem ne - se po-koj, smí-ře - ní.

Přijímání 3

8. Do Srd-ce své - ho skryj nás, božský Pa - ne, ať archou spá - sy

věrným tvým se sta - ne; cír - kvi své do - přež mír a svo - bo - du,

ot - či - nu chraň a žeh - nej ná - ro - du, cír - kvi své do - přež

mír a svo - bo - du, ot - či - nu chraň a žeh - nej ná - ro - du.

Závěr

9. K ve - če - ru až se ži - vo - ta den schý - lí, ó Srd - ce Pá - ně,

bud' nám zdrojem sí - ly; k to - bě ať blíž se du - še při - vi - ne,

na - vě - ky šťast - ná v to - bě spo - či - ne, k to - bě ať blíž se

du - še při - vi - ne, na - vě - ky šťast - ná v to - bě spo - či - ne.